

# EVROPSKI PARLAMENT

2004



2009

---

*Dokument zasedanja*

KONČNO  
**A6-0190/2006**

17.5.2006

## **POROČILO**

o strategijah in sredstvih za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo  
(2006/2056(INI))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalec: Stavros Lambrinidis

PR\_INI

## VSEBINA

	<b>Stran</b>
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV .....	11
MNENJEODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	15
POSTOPEK .....	21

## PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

### o strategijah in sredstvih za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo (2006/2056(INI))

*Evropski parlament,*

- ob upoštevanju sporočila Komisije o „Skupnem programu za vključevanje - Okvir za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo“ (KOM(2005)0389),
  - ob upoštevanju člena 13 Pogodbe,
  - ob upoštevanju Pogodbe ES, ki daje Skupnosti pooblastila in odgovornosti na področju priseljevanja in azila, ter člena 63(3)(a) te pogodbe,
  - ob upoštevanju sklepov Predsedstva z zasedanja Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999, zasedanja Evropskega sveta v Laekenu z dne 14. in 15. decembra 2001, zasedanja Evropskega sveta v Seville z dne 21. in 22. junija in z zasedanja Evropskega sveta v Solunu z dne 19. in 20. junija 2003, ki poudarjajo pomen razvijanja sodelovanja in izmenjave podatkov v okviru na novo vzpostavljene skupine nacionalnih kontaktnih točk za vključevanje in še zlasti okrepitev usklajevanja ustreznih politik na ravni Evropske unije,
  - ob upoštevanju Haaškega programa, ki ga je sprejel Evropski svet 4. novembra 2004 in ki določa cilje na področju svobode, varnosti in pravice za obdobje 2005–2010,
  - ob upoštevanju neuradnega ministrskega srečanja v Groningenu 9. novembra 2004, kjer so se prvič srečali ministri, odgovorni za politiko vključevanja,
  - ob upoštevanju osnovnih načel Skupnosti o vključevanju, ki jih je Svet Evropske unije sprejel 19. novembra 2004,<sup>1</sup>
  - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, s posebnim sklicevanjem na člene 18, 20, 21 in 22 Listine,
  - ob upoštevanju člena 45 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenja Odbora za zaposlovanje (A6–0190/2006),
- A. ker se je Evropska unija z izzivom vključevanja priseljencev srečala že prej; ker je bila pred četrto stoletja večina priseljencev iz južne Evrope; ker je danes južna Evropa uspešen del Unije, njeni državljani pa ne štejejo več za priseljence, čeprav so jih včasih mnogi imeli za tuje in „nesposobne vključevanja“; ker je pristop njihovih držav izvora k Uniji okrepil EU kot celoto; ker so podobno danes državljani držav, ki so k Uniji pristopile nedavno, polnopravni člani EU,
- B. ker je izziv vključevanja, kakršnega Unija pozna danes, drugačen, saj ni mogoče predpostavljati, da se bo večina priseljencev sčasoma vključila, ko se bodo njihove države

---

<sup>1</sup> Dokument 14615/04 z dne 19. novembra 2004.

izvora vključile v Evropsko unijo,

- C. ker se ocenjuje, da je v EU 40 milijonov priseljencev, število njihovih potomcev pa je še za nekaj milijonov višje; ker je to rastoče prebivalstvo izredno raznoliko, vendar se srečuje s podobnimi težavami: stopnja zaposlenosti je daleč pod povprečjem, tudi njihova uspešnost v šoli opazno zaostaja; ker se srečujejo z diskriminacijo pri stikih z javnimi in zasebnimi institucijami; ker imajo na političnem področju na vseh vladnih ravneh premalo predstavnikov, kar velja tudi za politične stranke držav članic in evropske institucije,
- D. ker se teh več kot 40 milijonov državljanov lahko obravnava kot 26. državo članica EU (in po številu prebivalcev njena 5. največja država) in ker morata biti skrb in prizadevanje EU za vključevanje tega prebivalstva enaka zavezanosti EU k vključevanju držav pristopnic, za premagovanje izziva vključevanja, katerega neuspeh bi lahko socialno, gospodarsko in politično ogrozil EU, pa je Unija namenila zelo malo sredstev; ker je potrebno ne le, da se dolgoročno namenijo sredstva za novi sklad za vključevanje državljanov tretjih držav INTA, ampak da se zagotovi tudi, da ustrezni generalni direktorati Komisije del svojih sredstev namenijo za politiko vključevanja Unije,
- E. ker je zavezanost Evropske unije vključevanju dolgo zavirala široko razširjena ideja, da je „vključevanje lokalno vprašanje“; ker ima vključevanje dejansko tudi svetovne posledice, zlasti kadar je neuspešno, saj ima lahko neuspešno izvajanje politike vključevanja določene države članice negativne posledice za Unijo kot celoto, na primer:
- zelo nizka stopnja zaposlenosti priseljencev šibi celotno gospodarstvo Unije in ogroža izpolnitev ciljev lizbonske strategije;
  - visoko in nizko kvalificirani delavci, ki jih EU potrebuje, lahko zaradi dejstva, da je Evropa do njih lahko zelo negostoljubna, ostanejo prepuščeni sivi ekonomiji ali evropskim gospodarskim tekmecem;
  - dejstvo, da ni učinkovite politike vključevanja, lahko vodi v negativno sprejemanje priseljencev in defenzivno politiko priseljevanja;
  - strah državljanov lahko ogrozi spoštovanje človekovega dostojanstva, svobodo, demokracijo, enakost, pravno državo in spoštovanje človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin;
  - negativno dojemanje in predsodki o ne vključenih priseljencih lahko preprečijo uspešno širitev Unije,
- F. ker bo uspeh vključevanja okrepil gospodarstvo Unije v primerjavi s svetovno konkurenco; ker bo Unija namenila pozornost preprečevanju bega možganov, hkrati pa pritegnila delavce in podjetnike, ki jih potrebujejo gospodarstva EU, ter znanstvenike in študente, ki so temelj inovativnosti; ker bodo mesta EU ob ciljno usmerjeni, dosledni in z ustreznimi sredstvi podprti politiki vključevanja varnejša, skupnosti pa močnejše; ker se bo ksenofobija zmanjšala, medtem ko se bo okrepilo spoštovanje temeljnih pravic za vse; ker se bo položaj Evrope v svetu izboljšal,
- G. ob upoštevanju ključne vloge lokalnih, regionalnih in državnih organov, ki so med drugim odgovorni za področje urbanističnega in stanovanjskega načrtovanja ter za področje izobraževanja in imajo s tem neposreden vpliv na proces vključevanja; poziva omenjene organe, da se bolje vključijo v razpravo na evropski ravni; poudarja pomen podpore, ki jo je Evropska unija zagotovila za pobude, sprejete na tej ravni, prek strukturnih skladov Skupnosti,

- H. ker ne obstaja jasna in enostavna rešitev za uspešno vključevanje v Evropsko unijo; ker morajo imeti lokalni, regionalni in nacionalni organi (zlasti v urbanih središčih, kjer je skoncentrirana večina priseljencev) sposobnost in sredstva za določitev in izvajanje natančnih ukrepov za vključevanje, in ker morajo države članice in Unija kot celota vseeno zavzeto razvijati strategije za vključevanje ter spremljati učinkovitost in rezultate teh ukrepov, s čimer bodo zagotovile izvajanje tistih strategij, katerih rezultati koristijo skupnim interesom Unije, in mora Komisija v ta namen izvesti predlagano raziskavo, ki bi omogočala opredelitev ravni sodelovanja in vključevanja v vseh državah EU,
- I. ker je vključevanje „dvosmerni proces“, ki predvideva tako pripravljenost in odgovorno sodelovanje priseljencev pri vključevanju v družbo gostiteljico kot pripravljenost državljanov EU, da sprejmejo in vključijo migrante, ter vključuje ukrepe na vseh ravneh za vplivanje na obnašanje priseljencev in družbe, ki jih sprejema, ter za sprostitvev sredstev na obeh straneh za izvajanje politike; ker ta proces vključuje vzajemno obvezo, ki vsebuje pravice in dolžnosti, tako družbe gostiteljice kot priseljencev,
- J. ker morajo prednostne naloge, ki usmerjajo ukrepe EU na tem področju, vključevati:
- izboljšanje možnosti zaposlitve za priseljence in zmanjšanje vrzeli v zaposlovanju prebivalstva države gostiteljice, vključno z zagotavljanjem ustreznih informativnih programov in programov usposabljanja s strani javnih organov in socialnih partnerjev in s priznavanjem usposobljenosti in poklicnih kvalifikacij priseljencev, s posebno pozornostjo namenjeno priseljenkam, saj je med njimi stopnja brezposelnosti pogosto višja;
  - izboljšanje izobraževalnih in jezikovnih možnosti za priseljence in njihove potomce, vključno s financiranjem iz generalnega direktorata Komisije za izobraževanje in kulturo, kar bi po določenem času pripeljalo do odprave vrzeli v uspešnosti v primerjavi z drugimi, saj se je treba zavedati, da se otroci migrantov, ki se šolajo v tujem jeziku in se skušajo prilagoditi novim navadam, v učnem procesu srečujejo z večjimi težavami kot njihovi sošolci, kar lahko pripelje do težavnega prilagajanja družbi in vključevanja vanjo; treba je tudi priznati, da se morajo včasih celo visoko kvalificirani migranti prilagoditi potrebam družbe gostiteljice;
  - krepitev politične in državljanske vzgoje, sodelovanje in zastopanje priseljencev na vseh ustreznih ravneh uprave, civilne družbe, odločanja in oblikovanja politike;
  - boj proti rasizmu, ksenofobiji in diskriminaciji priseljencev – zlasti na delovnem mestu, v šoli, pri stanovanjskih vprašanjih, v zdravstvu in javnih storitvah, v množičnih medijih in politiki – in večje medsebojno spoštovanje in razumevanje podobnosti in razlik ter večja dostopnost jezikovnim potrebam prilagojenih informacij o enakih pravicah in možnostih,

ker morajo institucije Unije zagotoviti, da se njihove dobronamerne pobude ne bi spremenile v zgolj simbolične ukrepe brez dodane vrednosti,

- K. ker so spodbujanje temeljnih pravic, enake možnosti za vse in nediskriminacija ključni elementi vključevanja; ker je predlagana proglasitev leta 2007 za Evropsko leto enakih možnosti za vse in leta 2008 za Evropsko leto medkulturnega dialoga pomembna pobuda

za ozaveščanje, ki bo prispevala k uresničitvi navedenih ciljev,

- L. ker obstaja jasna povezava med uspešno politiko vključevanja EU in prizadevanjem Unije, da oblikuje politiko zakonitega priseljevanja in migracije, ker bi bil prvi praktični korak pri tem večja usklajenost med organi, ki so pristojni za sprejem priseljencev, in organi, ki se ukvarjajo z njihovim vključevanjem v družbo,
1. poziva Komisijo, da zagotovi učinkovito izvajanje obstoječih direktiv v zvezi z vključevanjem, zlasti Direktive Sveta 2003/86/ES o pravici do ponovne združitve družine<sup>1</sup>, direktive Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas<sup>2</sup>, direktive Sveta 2000/43/ES, ki izvaja načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost<sup>3</sup>, in direktive Sveta 2000/87/ES o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu; veliko držav članic zaostaja pri učinkovitem izvrševanju teh direktiv in zelo pomembno je, da Komisija strožje spremlja prenos direktiv v zvezi z vključevanjem in učinkovitost upravnih praks, s katerimi se izvaja ustrezna zakonodaja v vsakodnevnem življenju priseljencev;
  2. pozdravlja predlog Komisije za ustanovitev Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 ter nujno poziva k uporabi tega sklada za doseganje šestih konkretnih načel, ki so:
    - a. ena letna točka mora opredeliti izplačila, s čimer bi se dovolilo Komisiji, da razvije kritično maso strokovnega znanja in da bolj natančno oceni in presodi programe ter vanje vlaga; ciljna področja naložb morajo vključevati zmanjševanje vrzeli v zaposlovanju med priseljenci in ostalimi, izboljšanje sodelovanja in uspeha priseljencev v izobraževanju, izboljšanje možnosti izobraževanja in zaposlovanja žensk, jezikovne in uvajalne programe, povezane z zdravjem, stanovanjskim vprašanjem in mestnim življenjem, ter izboljšanje političnega in državljanskega sodelovanja priseljencev;
    - b. sklad mora dajati prednost pobudam z največjo možnostjo za širšo uporabo v Uniji;
    - c. Komisija mora vsako leto nameniti primeren in določen odstotek sredstev sklada za podporo ocenam neodvisnih strokovnjakov o učinkovitosti programov, ki jih financira Komisija;
    - d. ko ti strokovnjaki opredelijo obetavne programe, je nujno dati prednost razširjanju in prilagajanju najboljših praks iz teh programov za uporabo v drugih državah članicah;
    - e. treba je podpreti prizadevanja držav članic za usklajevanje prizadevanj za vključevanje in izmenjavo najboljših praks;
    - f. treba je dati prednost vključevanju novo prispelih ter zagotoviti, da se financira tudi programe, katerih ciljna skupina sta druga in tretja generacija priseljencev; treba je upoštevati tudi programe, ki so ustvarjeni za pomoč beguncem, ki se pripravljajo k vstopu in vključitvi v družbe EU;
  3. pozdravlja navedbo skupnih osnovnih načel v zgoraj navedenem sporočilu Komisije; trdno verjame, da skupna osnovna načela predstavljajo trden sklop priporočil, ki bi morale biti temelj za politiko vključevanja EU; obžaluje, da države članice niso nadaljevale z

---

<sup>1</sup> Direktiva Sveta 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003 str. 12).

<sup>2</sup> Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

<sup>3</sup> Direktiva Sveta 2000/43/ES z 29. junija 2000 o izvrševanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

nadaljnjim sledenjem skupnim osnovnim načelom odkar so jih leta 2004 sprejele; poziva, da prihajajoče finsko predsedstvo skupna osnovna načela spet postavi v središče načrtovanja, predvsem načela, ki zadevajo zaposlovanje (št. 3), vzajemno delovanje (št. 7) in sodelovanje (št. 9);

4. pozdravlja predlog Komisije za spodbujanje letnega foruma za vključevanje, ki bo olajšal izmenjavo najboljših praks, predvsem v politiki, kjer igra EU omejeno vlogo, ampak kjer nekatere države članice vodijo politike, ki so lahko vodilo drugim; meni, da bi morali predstavniki vseh oblasti, bodisi lokalne, regionalne nacionalne ali oblasti EU, ki so vpletene v vključevanje, sodelovati v letnem forumu za vključevanje;
5. poziva Komisijo, da pojasni, razširi in usklajuje odgovornosti za vključevanje med generalnimi direktorati, vključno z oživitvijo in vzdrževanjem navzkrižne delovne skupine za vključevanje med generalnimi direktorati ter dodelitvijo natančnih odgovornosti v zvezi z vključevanjem za različne generalne direktorate; razen tega poziva k sprejetju ukrepov, s pomočjo katerih bi se novi Sklad za vključevanje in Evropski socialni sklad vzajemno dopolnjevala;
6. pozdravlja dejstvo, da je Komisija priznala potrebo po raziskovanju in opredelitvi politik vključevanja držav članic in ravni sodelovanja priseljencev; meni, da je ta podatek predpogoj za vsako politiko EU, katere namen je spodbujati boljše vključevanje v EU, in da je zato, da je taka opredelitev uporabna, treba pojasniti izraze, uporabljene v razpravi EU o vključevanju, saj je že sama beseda "vključevanje" predmet različnih razlag;
7. poziva Komisijo, da ustanovi stalno kontaktno skupino predstavnikov priseljencev, strokovnjakov, nevladnih organizacij in drugih, ki bi Komisiji svetovala glede vseh politik, ki so povezane z vključevanjem;
8. poziva Komisijo, naj da poseben poudarek spodbujanju priseljevanja in raznolikosti v EU ter stalni integraciji vključevanja prek svojih strategij komunikacije in pobud; poziva Komisijo in države članice, da sprožijo kampanjo obveščanja in ozaveščanja, katere cilj naj bo večje razumevanje migracij ter gospodarskega in družbenega prispevka priseljencev v dani družbi;
9. poziva Komisijo, da vzpostavi strog spremljevalni mehanizem za ocenjevanje programov vključevanja v različnih državah članicah, vključno s sodelovanjem neodvisnih strokovnjakov, in objavi strogo in praktično poročilo o migraciji in vključevanju; tako poziva Komisijo, da poročilo preoblikuje v dvoletno poročilo, ki:
  - se osredotoča na stroge kazalnike, ki merijo rezultate držav članic glede skupnih osnovnih načel vključevanja,
  - določi kot obvezujoče natančno in popolno sporočanje podatkov s strani držav članice; ob pomanjkanju takih podatkov je treba razviti druga sredstva za zbiranje podatkov, ki bodo skladna s kazalniki iz poročila,
  - poveča vlogo nacionalnih kontaktnih točk in njihovo sodelovanje z neodvisnimi strokovnjaki,
  - se zgleduje po poročilu ZN o človekovem razvoju in evropskem indeksu vključevanja,
  - se objavi na letni seji EU ministrov za vključevanje;

10. spodbuja Komisijo, da se, če je to primerno, posvetuje s skupnostni migrantov pri določanju in izvrševanju evropske pomoči in razvojne politike v njihovih domovinah;
11. zahteva, da Komisija pomnoži pobude za raziskave in analizo, namenjene razumevanju, kaj deluje pri vključevanju, in v sodelovanju z državami članicami in lokalnimi organi ambiciozno razširi učinkovita prizadevanja za širjenje najboljših praks ne le prek predlagane spletne strani, ampak tudi s toliko drugimi razumnimi sredstvi, kot je to mogoče;
12. poziva Komisijo in države članice, da uporabijo velik potencial delegacij Komisije in konzularnih organov po vsem svetu za pomoč pri vključevanju morebitnih priseljencev tako, da se jih seznanijo s kulturo, zgodovino, jezikom in državljanskimi pravicami in odgovornostmi Evropske unije in držav članic;
13. poudarja pomen dejstva, da sestava osebja v evropskih institucijah in v javni upravi držav članic odraža sestavo prebivalstva Unije in držav članic;
14. poziva Komisijo, da uporabi določbo „*passerelle*“ iz druge alineje člena 67(2) Pogodbe in s tem podeli Parlamentu pooblastila za soodločanje o vključevanju in zakoniti migraciji in glasovanju s kvalificirano večino v Svetu; meni, da je za poslance pomembno, da imajo moč soodločanja o politiki vključevanja, glede na to, da predstavljajo politični glas EU in da bi torej morali predstavljati tako mnenja priseljencev kot mnenja državljanov in bi morali deliti odgovornost vodenja politike vključevanja v zakonodajnem postopku EU;
15. poziva Svet, da podeli stalen značaj letnemu srečanju ministrov za vključevanje, ki ga je prvič organiziralo nizozemsko predsedstvo EU v Groningenu novembra 2004;
16. poziva države članice, da pri sklepanju zaključkov glede agencije EU za temeljne pravice, resno razmislijo o vlogi takšne agencije pri spodbujanju zaupanja in dobrih odnosov v soseskah in da v okviru nadaljnjih letnih programov, predvidenih za agencijo, organsko razvijejo omenjeno vlogo;
17. poziva Svet, da ponovno obravnava predlog Komisije za uporabo odprte metode za usklajevanje politike vključevanja; v zvezi s tem poziva Evropski parlament, da sodeluje v celotnem postopku;
18. poziva Svet, da oblikuje obsežno in v prihodnost usmerjeno okvirno direktivo o zakonitih migracijah, pri čemer naj posveti potrebno pozornost potrebi po vključevanju;
19. spodbuja države članice, da odgovornost za nadzor politike vključevanja priseljencev dodelijo enemu ministru, ter s tem zagotovijo, da se ta politika upošteva v agencijah na vseh vladnih ravneh, ter da razmislijo o imenovanju visokega komisarja za vključevanje ali varuha človekovih pravic za vključevanje v vsaki državi, da usklajuje izvajanje politik, razširja informacije migrantom in obravnava pritožbe migrantov ter ukrepa za odpravo težav;
20. poziva vse države članice, da zagotovijo revizijo vseh vladnih agencij na vseh ravneh, ki so ali bi morale biti odgovorne za vključevanje priseljencev;
21. poziva Komisijo, da preuči možnost vključitve vprašanja vključevanja državljanov tretjih držav v prihodnje večletne programe Agencije za temeljne pravice;



22. poziva države članice, da spodbujajo politično sodelovanje priseljencev ter jih odvrčajo od njihove politične in družbene izolacije; v tej zvezi poziva Komisijo, da izvede pravni pregled obstoječih določb o civilnem državljanstvu EU v različnih državah članicah ter trenutnih praks v državah članicah glede pravice priseljencev, ki so rezidenti za daljši čas, da volijo na lokalnih in občinskih volitvah;
23. poziva države članice, da oblikujejo pregledne, človeške, hitre in razumne postopke za dodelitev statusa rezidenta za daljši čas, za ponovno združitev družin ter za naturalizacijo priseljencev, ki so rezidenti za daljši čas, in njihovih otrok, zlasti ob upoštevanju dejstva, da je veliko teh otrok rojenih na ozemlju države članice;
24. opozarja države članice na odvisni pravni položaj priseljenk, ki se pridružijo svojim zakoncem v okviru ponovnega združevanja družine, in poziva države članice k ponovnem pregledu svoje zakonodaje, da se zakoncem in otrokom čimprej zagotovi individualni status in delovno dovoljenje, ki sta neodvisna od glavnega nosilca pravnega statusa, da se v celoti zagotovi in zaščiti njihove pravice in olajša njihovo socialno vključevanje;
25. spodbuja politične stranke, sindikate in civilno družbo kot celoto, da v državnem merilu in v vse ravni svojih organizacij vključujejo priseljence kot polnopravne člane;
26. je naklonjen programom vključevanja, ki jih izvajajo nekatere države članice in vključujejo vzajemno obvezo države gostiteljice in priseljencev; upa, da je tako možno priseljence boljše ozavestiti o temeljnih vrednotah Evropske unije in jim istočasno omogočiti pridobivanje osnovnih znanj o delovanju v družbe gostiteljice; poudarja pomen spodbujanja učenja jezika družbe gostiteljice in organizacije tečajev državljske vzgoje;
27. spodbuja države članice, da okrepijo protidiskriminacijsko in protirasistično zakonodajo, da izvajajo obstoječo zakonodajo in razmislijo o ustrezni zakonodaji za zagotavljanje enakopravnosti pri zaposlovanju za migrante na vseh področjih, pri čemer naj se zgledujejo po tistih državah članicah, kjer je bilo zagotavljanje enakopravnosti pri zaposlovanju uspešno;
28. poziva države članice, predvsem da se prepreči morebitno slabo ravnanje s priseljenkami, da jim priskrbijo lahko dostopne podatke, ki zadevajo zakonodajo države gostiteljice o enakosti med spoloma in pravicah ter zaščiti, ki iz nje izhajajo, vključno s pravnimi in upravnimi ukrepi, ki so na razpolago;
29. poziva države članice ter regionalne in lokalne oblasti, naj spodbujajo vzajemno delovanje med priseljenci in družbo gostiteljico *tudi* s spodbujanjem skupnih forumov, medkulturnega dialoga, seminarjev, razstav ter kulturnih in športnih dejavnosti; nadalje poziva k vzpostavitvi novih ali k podpiranju obstoječih struktur, ki omogočajo priseljencem, da se vključijo v družbo gostiteljico, da se prepreči socialna izključenost novo prispelih in tistih, ki so se že nastanili, imajo pa težave pri vključevanju, in k podpori migrantskih organizacij na njihovem ozemlju ter h krepitvi vezi z domovinami migrantov;
30. poziva države članice, da predvidijo ukrepe za vključevanje beguncev v sprejemni fazi, kot so jezikovni tečaji ali prostovoljne delovne dejavnosti, ob upoštevanju dejstva, da se postopek vključevanja beguncev prične v njihovi sprejemni fazi;
31. poudarja pomembnost razvoja obsežnega okvira za evropsko civilno državljanstvo s sodelovanjem Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;

32. poudarja pomen uvedbe letnih obravnav vključevanja, na katerih bi sodelovali Evropski parlament, nacionalni parlamenti in civilna družba, zlasti nevladne organizacije in priseljske organizacije, da se oceni učinkovitost prizadevanj Unije glede vključevanja in da se ugotovi razvoj vključevanja priseljencev na ravni držav članic;
33. naroči svojemu predsedniku, da to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu in državam članicam.

## OBRAZLOŽITEV

### I. Uvod

Mora EU sprejeti več priseljencev in če, koliko? Ta vprašanja so upravičeno glavna tema stalnih javnih razprav v mnogih državah članicah. Nedavne raziskave kažejo, da stalno priseljevanje, če se pametno upravlja, prinaša precejšnje gospodarske in socialne prednosti. Vseeno je priseljevanje za mnoge vse bolj tudi vir zaskrbljenosti in negotovosti.

V nasprotju je vprašanje, ali bi morali vključiti priseljence, ki že živijo in delajo pri nas, ter ne ovirajo našega življenja, ampak ga izboljšujejo, samoumevno. Postati morajo polnopravni člani evropske družbe in na koncu dobiti državljanstvo. Če se kaj od tega ne bi uresničilo, bi to pomenilo, da Unija uveljavlja dvotirno družbo, pojem, ki krši naše temeljne vrednote.

To poročilo temelji na prepričanju, da je vključevanje vprašanje, ki je enako pomembno kot uspešna širitev EU ali svetovno gibanje za pravice žensk. V zvezi s tem izzivom je bilo delovanje Unije zelo brezbržno. Evropske družbe se, namesto da bi priseljence učinkovito vključevale v šole, na delovna mesta in v politične sisteme, z več vidikov vračajo v stanje „razkranjanja“.

Vseeno je Unija za premagovanje izziva vključevanja, katerega neuspeh bi lahko socialno, gospodarsko in politično ogrozil EU, dodelila zelo malo sredstev.

Čeprav je Evropski svet v Tampereju leta 1999 jasno izrazil svojo obveznost vključevanja priseljencev in v Solunu leta 2003 ponovno poudaril to prepričanje, pričakovanja dejansko niso bila izpolnjena.

Čeprav je neuspešno vključevanje vzrok za številne težave, bo uspeh okrepil EU na temeljnih področjih: naši skupni dosežki pri vključevanju bodo okrepili gospodarstvo Unije glede na globalno konkurenco, pritegnili bodo delavce in podjetnike, ki jih potrebujejo naša gospodarstva, ter znanstvenike in študente, ki so temelj za sposobnost inovativnosti, naša mesta bodo varnejša, skupnosti pa močnejše. Prednosti vključevanja imajo višji domet od rasti BDP, krepitve pokojninskih sistemov in zmanjšanja nemirov. Evropski priseljenci so lahko most, ki povezuje Unijo in globaliziran svet, saj prispevajo k izboljšanju trgovinskih obetov, krepitvi socialnih omrežij in potrjevanju položaja Unije kot globalne vodilne sile, sposobne premagovanja kulturnih in verskih razlik.

Z izzivom vključevanja priseljencev smo se srečevali že prej. Evropska unija se je najbrž v zgodovini najuspešneje lotila vključevanja priseljencev. Pred četrto stoletje je bila večina priseljencev, ki so živeli v takratni Evropski skupnosti, iz Južne Evrope. Danes je Južna Evropa uspešen del Unije, njeni državljani pa ne štejejo več za priseljence, čeprav so jih včasih mnogi imeli za tuje in „nesposobne vključevanja“. Njihov pristop k Uniji je okrepil EU kot celoto. Tudi Vzhodnoevropejci so zdaj polnopravni člani EU.

Priseljenci iz zadnjih petdeset let pa so imeli prednost pred današnjimi: prihajali so predvsem iz držav, ki so si obetale skorajšnjega članstva v Uniji.

Zato je morda koristno, da o teh več kot 40 milijonih državljanov, rojenih zunaj EU,

razmišljamo kot o 26. državi članici EU (in peti največji). Potem se lahko vprašamo: ali so naša prizadevanja za vključevanje tega prebivalstva primerljiva z našimi obveznostmi vključevanja držav pristopnic? Za uspešno vključevanje je potrebno obsežno zagotavljanje človeških in finančnih virov. Unijo in svet je treba tudi spodbuditi k praksam, ki lahko znatno povečajo uspeh pri vključevanju priseljencev. Povečati moramo tudi sredstva za učinkovito širjenje takih idej.

Nazadnje je morda najpomembnejše vprašanje v zvezi z vključevanjem priseljencev tisto, o katerem se najmanj razpravlja: v kakšno družbo želimo vključiti ljudi? Najpomembnejši razlog za vključevanje evropskih priseljencev je, da bomo z ne vključevanjem opustili vrednote in načela, na katerih temelji Unija. Naš odziv na priseljence prevečkrat izraža našo ozko, vase usmerjeno, pristransko in nazadnjaško miselnost. Te lastnosti posledično privzamejo tudi naše družbe.

Vključevanje ne more obstajati brez tistih, ki vključujejo, in tistih, ki so vključeni. To pomeni, da vključevanje migrantov predpostavlja našo pripravljenost za sprejem in vključevanje migrantov. Naše politike morajo postopke naseljevanja voditi tako, da vplivajo ne le na ravnanje priseljencev ampak tudi družb, ki jih sprejemajo, ter da na vseh straneh zbirajo sredstva za uspešno izvajanje politik.

## **II. Utemeljitev sodelovanja EU pri vključevanju**

Zakaj mora EU sodelovati pri vključevanju priseljencev? Ker ima lahko neuspešno izvajanje politike vključevanja posamezne države članice negativne posledice za Unijo kot celoto.

- Velika brezposelnost priseljencev ne slabi le posameznih gospodarstev, ampak tudi gospodarstvo celotne Unije.
- Visoko in nizko kvalificirani delavci, ki jih potrebujejo naša gospodarstva, lahko, če se jim zdi Evropa negostoljubna, ostanejo prepuščeni sivi ekonomiji ali evropskim gospodarskim tekmečem.
- Odsotnost učinkovitih politik vključevanja lahko povzroči negativne občutke in stereotipe v zvezi s priseljenci, posledično pa defenzivno politiko priseljevanja.
- Strah državljanov lahko ogrozi spoštovanje človekovega dostojanstva, svobodo, demokracijo, enakost, pravno državo in spoštovanje človekovih pravic, vključno s pravicami oseb, ki pripadajo manjšinam.
- Skrajne oblike odtujenosti lahko porodijo radikalizacijo, ki lahko ogrozi splošni občutek varnosti državljanov EU.
- Negativni stereotipi o ne vključenih priseljencih lahko ogrozijo uspešno širitev Unije.

Kljub zgornjim navedbam temu je bila Unija dolgo ohromljena zaradi splošno razširjene ideje, da je „vključevanje lokalno“. Pobude za vključevanje se tudi v resnici izvajajo lokalno. Lokalne šole, zveze, podjetja, cerkve in druge ustanove opravljajo težko nalogo povezovanja priseljencev in domačinov za izgradnjo skupnosti in izboljšanje življenja. Posledice vključevanja so v vsakem primeru globalne – zlasti če je neuspešno.

Medtem ko morajo lokalni, regionalni in nacionalni organi določiti natančne ukrepe vključevanja, morajo države članice izvajati učinkovite strategije vključevanja, katerih rezultati koristijo splošnim interesom Unije. Prav pri spremljanju teh rezultatov pa so lahko institucije EU precej bolj dejavnejše oziroma morajo take postati, zlasti pa bolj učinkovite.

### III. Pretekli in prihodnji ukrepi – priporočila poročevalca

Prejšnja predsedstva EU in Evropska komisija so opravili pomembno delo na področju izboljšanja politike vključevanja. Vseeno so bila skupna prizadevanja EU na ravni izvajanja zelo neustrezna – tudi na zelo omejenem področju, za katerega je odgovorna Komisija. To dejstvo poudarjata dva primera: Evropski center za spremljanje migracij, ki so ga glasno napovedovali leta 2003, ni bil ustanovljen. [Uvodna izdaja letnega poročila o priseljevanju in vključevanju, ki ga Evropski svet vsako leto zahteva od Komisije, je pravočasno izšla leta 2004<sup>1</sup>, druga izdaja pa vsaj do aprila 2006 še ni izšla.](#)

Leta 2006 in v letih, ki bodo sledila, bodo imele Evropska komisija in druge evropske institucije izjemno veliko priložnosti vplivanja na vključevanje priseljencev. Te je treba kar najbolj izkoristiti in spodbuditi.

Vseeno je pomembno, da se pred lotevanjem novih poslov, ki zmanjšujejo pozornost in sredstva Unije, zagotovi učinkovito izvajanje obstoječih direktiv v zvezi z vključevanjem priseljencev. Dolžnost Komisije je, da strožje spremlja prenos direktiv v zvezi z vključevanjem in učinkovitost upravnih praks, s katerimi se izvaja ustrezna zakonodaja v vsakodnevem življenju priseljencev.

Morda je najpomembnejša pobuda na novo ustanovljen [Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav](#). To poročilo predlaga, da Komisija upošteva šest načel za dodelitev sredstev iz novega sklada EU za vključevanje:

- a. [Ena letna točka](#) mora opredeliti izplačila; področja letnih ciljno usmerjenih naložb morajo vključevati zmanjševanje vrzeli v zaposlovanju med domačini in priseljenci; izboljšanje uspeha priseljencev v izobraževanju; izboljšanje možnosti izobraževanja in zaposlovanja žensk; jezikovni in uvajalni programi; ter okrepitev političnega sodelovanja priseljencev;
- b. sklad mora dajati prednost pobudam z največjo možnostjo za [širšo uporabo v Uniji](#);
- c. Komisija mora vsako leto nameniti primeren in določen odstotek sredstev sklada za podporo ocenam neodvisnih strokovnjakov o učinkovitosti programov, ki jih financira Komisija;
- d. ko ti strokovnjaki opredelijo obetavne programe, je nujno dati prednost razširjanju in prilagoditvi teh programov za uporabo v drugih državah članicah, s strani mest in lokalnih organov;
- e. treba je podpreti pobude držav članic za usklajevanje prizadevanj za vključevanje in izmenjavo najboljših praks;
- f. programi, namenjeni novo prispelim, morajo biti glavni cilj financiranja; sredstva morajo biti dodeljena tudi programom, namenjenim drugi in tretji generaciji potomcev priseljencev.

Pomemben je tudi namen Komisije, kot je opisano v ravno izdanem „načrtu politike o zakoniti migraciji“, da naredi osnutek splošne [okvirne direktive o zakoniti migraciji](#) ter direktiv za okrepitev sposobnosti Unije, da pritegne visoko kvalificirane priseljence, sezonske delavce in pripravnike. Ta načrt je velik korak k priznavanju, da sta priseljevanje in vključevanje povezana ter da ne moreta uspeli eden brez drugega. Načrt mora biti osnovan bolj jasno in mora priznati, da se potrebe vključevanja različnih kategorij priseljencev zelo

---

<sup>1</sup> KOM(2004)0508.

razlikujejo.

Medtem je Komisija navedla tudi, da želi ustvariti prototipno spletno mesto za razširjanje najboljših praks v zvezi z vključevanjem. Čeprav je tako spletno mesto pomembno, morajo prizadevanja Komisije za določanje, analiziranje in spodbujanje najboljših praks vključevati mnogo več in to na več kritičnih področjih (kot so jezikovno usposabljanje, nastanitev, izobraževanje, mediji, medkulturni dialog itd.).

Pomembno je tudi izboljšanje upravljanja vključevanja priseljencev s strani Komisije in organov držav članic. Zato poročilo poziva Komisijo, da pojasni, razširi in usklajuje odgovornosti za vključevanje med generalnimi direktorati, vključno z oživitvijo navzkrižne delovne skupine za vključevanje med generalnimi direktorati ter določitvijo natančnih odgovornosti v zvezi z vključevanjem za različne generalne direktorate. Nadalje poziva k ukrepom, s pomočjo katerih bi se novi Sklad za vključevanje in Evropski socialni sklad vzajemno dopolnjevala.

Poročilo spodbuja države članice, da odgovornost za nadzor politike vključevanja priseljencev ter zagotavljanje skladnosti politike na vseh vladnih ravneh in ravneh interesnih skupin dodelijo enemu ministru. Poziva jih tudi, da razmislijo o imenovanju visokega komisarja za vključevanje ali varuha človekovih pravic za vključevanje, ki bo spremljal izvajanje politike, razširjal informacije in obravnaval pritožbe migrantov.

Brez dejavnega sodelovanja migrantov ni mogoče razviti nobene resne politike vključevanja. Zato poročilo poziva Komisijo, da ustanovi stalno kontaktno skupino verskih vodij, strokovnjakov, in zlasti migrantov, da Komisiji svetuje pri politiki v zvezi z vključevanjem.

Nenazadnje je jasno, da je najpomembnejše sredstvo za vključevanje nemoteno zagotavljanje državljanstva. Medtem ko državljske pravice sodijo na suvereno področje delovanja držav članic, je treba razviti koncept „civilnega državljanstva“ – okvirni paket pravic in odgovornosti, ki bi lahko bil predhodnik državljanstva, za katerega se zavzema Komisija. Poročilo poziva države članice, da spodbujajo politično sodelovanje priseljencev ter jih odvrčajo od politične in družbene izolacije, *med drugim* tako, da preučijo načine za podeljevanje pravice priseljencem, ki so rezidenti za daljši čas, da volijo na lokalnih in občinskih volitvah; da oblikujejo pregledne, človeške, hitre in razumne postopke za dodelitev statusa rezidenta za daljši čas ter za naturalizacijo priseljencev, ki so rezidenti za daljši čas, ter njihovih otrok; ter da spodbujajo politične stranke, sindikate in civilno družbo kot celoto na nacionalni ravni, da vključi priseljence kot polnopravne člane na vseh ravneh zadevnih struktur.

23.3.2006

## **MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE**

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o strategijah in sredstvih za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo (2006/2056(INI))

Pripravljaec mnenja: Dimitrios Papadimoulis

### **KRATKA OBRAZLOŽITEV**

Sporočilo Komisije (KOM(2005)0389) naj bi ponudilo smernice politiki, ki jo na področju vključevanja državljanov tretjih držav vodijo EU in države članice. Mnenje se osredotoča predvsem na vključevanje državljanov tretjih držav na trg dela, pri čemer izpostavlja dvosmerni proces vključevanja in z njim povezanih socialnih vidikov. Sledi strukturi sporočila, ki smernice deli na dve ravni: nacionalno in evropsko.

Na nacionalni ravni se je pripravljavec predvsem posvetil vprašanju ekonomskih in socialnih pravic za vse migrante ne glede na njihov pravni status, še prav posebno pozornost pa je namenil vprašanju zaposljivosti migrantk. Dalje se je posvetil vprašanju, kako družbe gostiteljice pripraviti na to, da se prilagodijo vse večji socialni in kulturni raznolikosti.

Vključevanje je dvosmeren proces, v katerem imajo priseljenci in družba gostiteljica določene pravice in obveznosti. To pomeni tudi postopno izenačevanje pravic in dolžnosti, dostop do blaga, storitev in načinov civilne participacije priseljencev v primerjavi z drugimi prebivalci, seveda ob spoštovanju načela enakih možnosti in enakega obravnavanja. Pri vključevanju priseljencev je ključnega pomena zaposlitev, zato morajo cilji lizbonske strategije in evropske strategije zaposlovanja za številnejša in boljša delovna mesta veljati tudi za priseljence. Socialni partnerji in javni organi morajo sodelovati pri preprečevanju diskriminacije priseljencev na področju plač in delovnih pogojev.

Na ravni Skupnosti ima Unija osrednjo vlogo pri spremljanju vključevanja migrantov in ustrezni pomoči državam članicam. Število prebivalstva EU-25 naj bi se do leta 2020 zmanjšalo iz 303 na 297 milijonov, do leta 2030 pa na 280 milijonov, zaradi česar naj bi se stopnja odvisnosti zaradi starosti skoraj podvojila. Ker je gospodarska rast rezultat rasti tako na področju zaposlovanja kot produktivnosti, bi lahko to zmanjševanje skupne stopnje zaposlenosti negativno vplivalo na gospodarsko rast. Zato sta vključevanje in polna uporaba uvoženih spretnosti in znanja osnovni interes EU.

Pomembna je izmenjava najboljših praks in večja usklajenost na višji ravni, saj različne skupine migrantov zahtevajo različne politike vključevanja ne le novih migrantov, ampak tudi rezidentov za daljši čas ter migrantov druge in tretje generacije, kar je treba upoštevati pri oblikovanju politike. Pomembno je tudi, da se v okviru migracijske politike EU zagotovi

zanesljiv pravni status in zjamčena vrsta pravic, ki bi pripomogle k vključevanju priseljencev, da bi poleg vključevanja na trg dela spodbujali tudi njihovo vključevanje v vse vidike družbe.

Pripravljaivec mnenja pozdravlja predlog Komisije o Evropskem socialnem skladu (2007-2013), katerega cilj je podpora posebnim ukrepom za družbeno vključevanje migrantov in večanje njihove vključenosti v zaposlovanje, vključno s svetovanjem, jezikovnim usposabljanjem in potrjevanjem kvalifikacij, pridobljenih v tujini, ter spodbujanjem raznolikosti na delovnem mestu in bojem proti diskriminaciji.

Prav tako pozdravlja predlagani finančni instrument kot dopolnilo ESS v okviru "upravljanja migracijskih tokov", ki bo zasnovan kot prispevek k nacionalnim prizadevanjem za razvoj in izvajanje politik vključevanja, ki naj bi migrantom iz različnih kulturnih, verskih, jezikovnih in etničnih okolij omogočale, da se nastanijo in dejavno sodelujejo v vseh vidikih evropske družbe, v skladu s skupnimi osnovnimi načeli.

## **POBUDE**

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poziva države članice, da
  - a. preprečijo socialni dumping in v ta namen sprejmejo jasna pravila o statusu delavcev migrantov kot zakonitih rezidentov, organizirajo informacijske kampanje o nacionalnih predpisih s področja delovnega prava in socialnih pravicah migrantov ter pospešujejo ureditev statusa vseh delavcev migrantov;
  - b. vzpostavijo informacijske točke za državljane tretjih držav, kjer slednji lahko pridobijo informacije o socialnih storitvah, ki so jim na voljo v državi gostiteljici, na primer stanovanjske in zdravstvene storitve, otroško varstvo, izobraževanje in programi vključevanja;
  - c. sprejmejo ukrepe za odpravo diskriminacije na delovnem mestu, kot je upravljanje raznolikosti, pošteno zaposlovanje v skladu z zakonodajo držav članic, obdržanje zaposlitve in napredovanje, ki temelji na delovni uspešnosti, ne glede na rasno ali etnično poreklo, vero, spol, invalidnost, spolno usmerjenost in njeno izražanje, spolno identiteto ali starost; poziva socialne partnerje, naj sodelujejo pri oblikovanju in učinkovitem izvajanju takih ukrepov, s posvečanjem posebne pozornosti zaposlovanju in vključevanju migrantk, pri katerih je stopnja brezposelnosti pogosto višja; sprejmejo ukrepe za vključevanje otrok in članov družin migrantov v izobraževalne in socialne programe;
  - d. okrepijo sposobnost prebivalstva družbe gostiteljice za prilagajanje večji raznolikosti na delovnem mestu, in sicer z ukrepi za boljšo obveščenost in ozaveščenost svojih prebivalcev o nujnem preprečevanju rasizma, ksenofobije in socialne izključenosti, s čemer bodo poudarile, da je vključevanje dvosmeren proces, katerega cilj je večja socialna kohezija, spodbujeno posvetovanje s socialnimi partnerji in pristojnimi



ustanovami glede izvajanja politik na regionalni in lokalni ravni, pri čemer še zlasti mislimo na združenja prebivalcev v soseskah;

- e. spodbujajo diplomatske vire v državah, ki niso članice EU, da posredujejo informacije o vstopu v EU zaradi dela, študija ali raziskovalnih namenov; uvedejo dovoljenja za delo in bivanje pod pogoji, kot jih v okviru nacionalnih pristojnosti določa njihova zakonodaja; zagotovijo, da se ta dovoljenja izročijo migrantom in ne njihovim delodajalcem, s čimer se omeji nevarnost izkoriščanja;
- f. spodbujajo vključevanje novo prispelih priseljencev na trg dela, na primer z organiziranjem tečajev med delovnim časom;
- g. v okviru 7. raziskovalnega programa preučijo možnost izvedbe študij s področja vračanja migrantov in izrabe spretnosti in znanja, pridobljenih v EU, v korist njihovih držav izvora;
- h. obveščajo migrante o možnostih, da jih zastopajo sindikati, in spodbujajo sindikate, da vključujejo migrante;
- i. zagotovijo dostop do izobraževanja in poklicnega usposabljanja ter pravico mladoletnikov do izobraževanja, vključno s financiranjem in štipendiranjem študija;
- j. ratificirajo konvencijo ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov iz leta 1990; oblikujejo jasno politiko glede pravice do dela partnerjev delavcev migrantov; meni, da je ključnega pomena uvesti določbe za preprečevanje prisilne migracije, zlasti določbe za preprečevanje, nadzorovanje in zmanjševanje trgovanja z ljudmi;
- k. v celoti sodelujejo s posebnim poročevalcem Združenih narodov za človekove pravice migrantov pri opravljanju njegovih nalog in dolžnosti, mu posredujejo vse potrebne informacije in se hitro odzivajo na njegove prošnje;
- l. v učne načrte izobraževalnih ustanov vključijo zgodovino migrantov in njihove (nove) domovine;
- m. pripravijo programe za vključevanje, ki bodo zadostili potrebam novo prispelih priseljencev in/ali priseljencev, ki so v državi že nekaj časa ;
- n. spodbujajo pravno obvezujoče priznavanje formalnih ali neformalnih kvalifikacij, pridobljenih v državi izvora državljanov tretjih držav ali v EU;
- o. vzpostavijo instrumente za preprečevanje neuspeha in prenehanja šolanja otrok delavcev iz tretjih držav, zlasti z zagotavljanjem dodatnih jezikovnih tečajev; upoštevajo dejstvo, da se otroci migrantov, ki se šolajo v tujem jeziku in se skušajo prilagoditi novim navadam, v učnem procesu srečujejo z večjimi težavami kot njihovi sošolci, kar lahko v prihodnosti pripelje do težavnega prilagajanja družbi in vključevanja vanjo;
- p. se borijo proti izkoriščanju mladoletnih oseb in olajšajo njihovo ponovno vključevanje v družbo; vzpostavijo učinkovite strukture in instrumente za pomoč mladoletnikom pri

premagovanju duševnih pretresov ter družbenih in kulturnih ovir s pomočjo dialoga s socialnimi službami;

- r. spodbujajo stike med priseljenci in družbo gostiteljico z vzpostavitvijo skupnih forumov, medkulturnega in verskega dialoga, seminarjev, razstav ter kulturnih in športnih dejavnosti v večkulturnem okolju; vzpostavijo strukture, ki bodo državljanom tretjih držav omogočile, da se vključijo v družbo gostiteljico, z namenov preprečevanja družbene izključenosti tako novo prispelih priseljencev kot že nastanjenih priseljencev, ki imajo težave pri vključevanju;
2. poziva Evropsko komisijo, da:
    - a. zagotovi financiranje iz strukturnih skladov, programa PROGRESS in pobud Skupnosti, kot sta EQUAL in URBAN, in iz predlaganega evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav znotraj okvirnega programa "Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov"; zagotovi, da se najboljšo prakso in koristno znanje, pridobljeno s temi programi, razširja in vključi v ustrezen razvoj politik;
    - b. spodbuja izmenjavo informacij in najboljše prakse o politikah zaposlovanja in dovolitve vstopa; vzpostavi in vzdržuje dialog z vsemi zainteresiranimi stranmi, tudi civilno družbo; s ciljem lažje izmenjave najboljše prakse podpre oblikovanje mrež migrantskih organizacij;
    - c. finančno podpre raziskave za analizo vpliva zakonskih ureditev statusa migrantov v državah članicah in pri oblikovanju dolgoročne evropske migracijske politike izhaja iz izkušenj različnih držav članic;
    - d. vzpostavi platforme za sodelovanje in dialog med oblastmi na lokalni, regionalni in državni ravni, socialnimi partnerji ter organizacijami, ki zastopajo migrante, saj je izmenjava izkušenj med temi interesnimi skupinami nujna za izpolnitev potreb različnih ciljnih skupin;
    - e. pripravi statistične napovedi glede potreb po delovni sili v EU; Svet ministrov poziva, naj za nadaljnji razvoj skupne evropske migracijske politike opredeli tista vprašanja v zvezi z migracijo in zaposlovanjem, ki bi jih morala urejati skupna pravila;
    - f. razvije sistem za vrednotenje in priznavanje kvalifikacij, pridobljenih v tretjih državah, ki bo pripomogel k primernemu zaposlovanju;
    - g. izvede ocenjevanje programov vključevanja državljanov tretjih držav in v skladu z ugotovitvami poskrbi, da se bodo nacionalne strategije držav članic lažje prilagajale novim družbenim, kulturnim in gospodarskim okoliščinam;
    - h. spremlja izvajanje direktiv 2003/109/ES, 2000/43/ES in 2000/78/ES ter uredbe (ES) št. 859/2003; zagotovi, da EU izpolnjuje standarde ILO;
    - i. organizira kampanje za dvig ozaveščenosti javnosti, izboljša obveščanje o ukrepih za boj proti rasizmu in ksenofobiji na delovnem mestu ter zagotovi podatke o vplivih priseljevanja na zaposlovanje in produktivnost; prav tako poziva Komisijo, da migrante vključi v programe za spodbujanje evropskega državljanstva;

- j. s sedmim okvirnim programom za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti za obdobje 2007-2013 pritegne raziskovalce iz tretjih držav, v ta namen pa določi pogoje, pod katerimi bodo lahko v Uniji in v njeno korist nadaljevali z raziskovalnim delom in poklicno dejavnostjo;
- k. začne kampanjo vključevanja državljanov tretjih držav in pri tem uporabi izkušnje, pridobljene med evropskim letom mobilnosti delavcev, ter prilagodi smisel projekta posebnim značilnostim priseljencev.

## POSTOPEK

<b>Naslov</b>	Strategije in sredstva za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo	
<b>Št. postopka</b>	2006/2056(INI)	
<b>Pristojni odbor</b>	LIBE	
<b>Mnenje pripravil</b> Datum razglasitve na zasedanju	EMPL 16.3.2006	
<b>Pripravljavec/-ka mnenja</b> Datum imenovanja	Dimitrios Papadimoulis 14.9.2005	
<b>Obravnava v odboru</b>	21.2.2006	20.3.2006
<b>Datum sprejetja</b>	21.3.2006	
<b>Izid končnega glasovanja</b>	+: 22 -: 20 0: 1	
<b>Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju</b>	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnach, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Proinsias De Rossa, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jan Jerzy Kułakowski, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Öry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, Kathy Sinnott, Jean Spautz, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer	
<b>Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju</b>	Edit Bauer, Mihael Brejc, Françoise Castex, Dimitrios Papadimoulis, Leopold Józef Rutowicz, Agnes Schierhuber, Elisabeth Schroedter, Georgios Toussas, Anja Weisgerber, Tadeusz Zwiefka	
<b>Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)</b>		

## POSTOPEK

<b>Naslov</b>	Strategije in sredstva za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo				
<b>Št. postopka</b>	2006/2056(INI)				
<b>Pristojni odbor</b> Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	LIBE 16.3.2006				
<b>Odbori, zaprošeni za mnenje</b> Datum razglasitve na zasedanju	FEMM 16.3.2006	CULT 16.3.2006	EMPL 16.3.2006	DEVE 16.3.2006	AFET 16.3.2006
<b>Odbori, ki niso dali mnenja</b> Datum sklepa	FEMM 21.3.2006	CULT 21.3.2006	DEVE 25.1.2006	AFET 21.3.2006	
<b>Okrepljeno sodelovanje</b> Datum razglasitve na zasedanju					
<b>Poročevalec/-ka</b> Datum imenovanja	Stavros Lambrinidis 4.10.2005				
<b>Nadomeščeni/-a poročevalec/-ka</b>					
<b>Obravnava v odboru</b>	20.3.2006	19.4.2006	15.5.2006		
<b>Datum sprejetja</b>	15.5.2006				
<b>Izid končnega glasovanja</b>	+: 33 -: 5 0: 0				
<b>Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju</b>	Alexander Nuno Alvaro, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maria Carlshamre, Giusto Catania, Carlos Coelho, Fausto Correia, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Elly de Groen-Kouwenhoven, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Sarah Ludford, Antonio Masip Hidalgo, Claude Moraes, Lapo Pistelli, Martine Roure, Inger Segelström, Antonio Tajani, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka				
<b>Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju</b>	Camiel Eurlings, Giovanni Claudio Fava, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bill Newton Dunn, Marie-Line Reynaud				
<b>Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju</b>	Panagiotis Beglitis, Emine Bozkurt, Pasqualina Napoletano				
<b>Datum predložitve</b>	17.5.2006				
<b>Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)</b>	.				